

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 80 • nummer 3 • maart 2025

INHOUD

<i>De Heere is mijn Herder (gedicht)</i>	<i>53</i>
<i>De Naam boven alle namen (15)</i>	<i>54</i>
<i>Het koninkrijk van God (3)</i>	<i>56</i>
<i>Al deze levenswoorden</i>	<i>62</i>
<i>De regenboog van Gods genade</i>	<i>66</i>
<i>Het bloed, de dood en het kruis van Christus</i>	<i>68</i>
<i>Barnabas</i>	<i>72</i>
<i>Wat zoekt u?</i>	<i>73</i>
<i>Hierin is de liefde</i>	<i>74</i>
<i>Jezelf rechtvaardigen</i>	<i>75</i>

Uitnodiging: Grote Vergadering (Woordbediening) en lezingen

We zijn dankbaar dat de Heere ook dit jaar weer, als Hij nog niet gekomen is, op Hemelvaartsdag de gelegenheid geeft in Aalten een '**Grote Vergadering**' te houden. Daarnaast zijn we ook bijzonder dankbaar dat de Heere gewerkt heeft in het hart van onze broeder Manuel Seibel om op vrijdag 30 mei **lezingen** te geven.

De broeders en zusters die samenkomen in de Naam van de Heere Jezus in Aalten, nodigen u van harte uit voor deze beide dagen.

Grote Vergadering: donderdag 29 mei 2025 (Hemelvaartsdag)

09.30 – 10.00 uur ontvangst
10.00 – 11.45 uur samenkomst
12.00 – 13.30 uur lunchpauze
13.30 – 15.15 uur samenkomst

Lezingen: vrijdag 30 mei 2025

10.00 – 10.30 uur ontvangst
10.30 – 12.00 uur eerste lezing
12.00 – 13.30 uur lunchpauze
13.30 – 15.00 uur tweede lezing
15.00 – 15.30 uur pauze
15.30 – 16.30 uur presentatie over het werk van de Heere
16.30 – 18.00 uur warm eten

Plaats van samenkomen: Zuiderkerk in Aalten

Nadere informatie vindt u via deze link: <https://bit.ly/aalten-2505>
of door het scannen van de QR-code. Graag tijdig aanmelden.

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en leatuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting
giften (vertrouwelijk):

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: info@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa
de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen:
www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen-
en buitenland, hulp aan armen, nood-
hulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

De Heere is mijn Herder

Wat een blijdschap U te kennen,
U Die nooit verand'ren zult,
U als Herder te erkennen,
vol van liefde en geduld.

Aan niets laat U 't mij ontbreken,
U staat altijd voor mij klaar
en Uw stok is mij een teken
van bescherming in gevaar.

Veilig zult U mij zelfs leiden
door het dal vol duisternis.
Zo dicht bent U aan mijn zijde
dat geen kwaad te vrezen is.

Spoedig in het Huis des Heeren
waar ik dan verheerlijkt woon,
breng ik U de roem en ere,
dank en eeuwig lofbetoon.

U te kennen is mijn vreugde,
U, Die geen verandering kent.
O, dat ik mij meer verheugde,
nu U alles voor mij bent.

Louis Porret-Bolens

De Naam boven alle namen (15)

Een gelovige uit vroegere tijden kende het geheim toen hij schreef: 'Heere, geef wat U gebiedt en gebied dan wat U wilt'. Toch is het slechts door de kracht van de Heere Zelf dat ook maar de geringste van Zijn geboden in praktijk kan worden gebracht, terwijl het evenzeer waar is dat Zijn grootste bevelen net zo gemakkelijk zijn uit te voeren als de kleinste, aangezien er altijd voldoende kracht ter beschikking staat van geloof. Dit zien we in het geval van de man met de verschrompelde hand. Hoe kon hij een hand uitstrekken die dor en dood was? Hij geloofde en er vloeyde Goddelijke kracht in zijn dode hand; 'hij strekte die uit en zij werd hersteld, gezond evenals de andere' (Matth. 12:13).

Enkele illustraties van het handelen in de Naam van Christus zullen helpen om een beter begrip te krijgen van het hele onderwerp. Laten we eerst kijken naar een voorbeeld van apostolisch handelen rond de Pinksterdag. Toen Petrus en Johannes een ontmoeting hadden met de kreupele man bij de deur van de tempel die de Schone werd genoemd, zag Petrus uitdrukkelijk af van het handelen in eigen autoriteit of macht, maar zei hij: 'In de Naam van Jezus Christus de Nazaréner, sta op en wandel!' (Hand. 3:6). Op vergelijkbare wijze beval Paulus 'in de Naam van Jezus Christus' de waarzeggende geest om uit te gaan van de slavin die hem vele dagen lang volgde (Hand. 16:18).

Zowel Petrus als Paulus handelden als Zijn dienstknechten en gebruikten, in de uitoefening van geloof, Zijn macht in de bewerkte wonderen. Evenzo handelde Paulus bij het corrigeren van de misstanden onder de gelovigen te Korinthe en te Thessalonica in de Naam van onze Heere Jezus Christus (1 Kor. 5:4; 2 Thess. 3:6). Deze voorbeelden zijn voldoende om te laten zien dat in alle dienst, evenals in alle plichten en verantwoordelijkhe-

den van het dagelijkse leven, het een voorrecht van de gelovige is om te handelen in de Naam van zijn Heere. Het is inderdaad zijn ware roeping om als vertegenwoordiger van Christus tegenover de mensen te staan.

Dit wordt in een ander opzicht duidelijk uit een vers in Petrus: 'Als u gesmaad wordt om de Naam van Christus, bent u gelukkig' (1 Petr. 4:14). Hier is duidelijk dat de vijanden van Christus naar de Zijnen kijken als mensen die Zijn Naam dragen en die dus in de wereld zijn als vertegenwoordigers van Hem. Vandaar dat hun vijandigheid jegens Christus zich uit in de vervolging van Zijn volgelingen. De Christen kan zich nooit losmaken van deze relatie met zijn afwezige Heere. Of hij nu in de vergadering is of thuis, of zich onder zijn medemensen begeeft, **overal en te allen tijde moet hij zich ervan bewust zijn dat hij de Naam van Christus draagt, dat hij Zijn belangen moet behartigen, onder Zijn gezag en namens Hem.**

Laten we het nog eens herhalen: wat een onuitsprekelijk voorrecht is de vrijheid die we gekregen hebben om voor God en mensen te verschijnen in de Naam van Christus! Aan de andere kant is het juist de grootheid van het voorrecht die aangeeft hoe groot de verantwoordelijkheid is, want als de Naam van Christus ons is toevertrouwd, als een heilige standaard, wat een niet-aflatende waakzaamheid, wat een besef van onze afhankelijkheid, is er dan nodig om die Naam in alle zuiverheid te bewaren en te behoeden voor alle oneer! Om ons aan te moedigen hierin ijverig te zijn, kunnen we onszelf eraan herinneren hoe waardevol het voor het hart van Christus is om te zien hoe de Zijnen ijverig en waakzaam zorg dragen voor de eer van Zijn Naam.

Zoals we lezen in de profeet Maleachi: 'Dan spreken zij die de HEERE vrezen, ieder tot zijn naaste: De HEERE slaat er acht op en luistert. Er is een gedenboek geschreven voor Zijn aangezicht, voor wie de HEERE vrezen en wie Zijn Naam hoogachten' (3:16).

Het was een tijd van grote ongerechtigheid en verdorvenheid onder Gods volk, maar het Godvrezende overblijfsel werd losgemaakt van het kwaad en aangetrokken tot de band van een heilige gemeenschap, door hun Godsvrucht en hun liefde voor de Naam van Jahweh. De ogen van de Heere waren op hen en de vreugde van Zijn hart riep Hij uit: 'En zij zullen voor Mij ... op de dag die Ik maken zal, een persoonlijk eigendom zijn' (vs. 17); dat wil zeggen: op de dag van het komende oordeel zou Hij hen in Zijn schatkamer brengen bij Zijn kostbaarheden. Mogen wij allemaal verlangen naar de goedkeuring van de Heere omdat wij zorg hebben gedragen voor de eer van Zijn kostbare en onvergelijkelijke Naam.

(Wordt vervolgd).

Edward Dennett

Het koninkrijk van God (3)

3. Het Koninkrijk van de hemel is dichtbij gekomen

Voor de Joden was het daarom niet nieuw, toen ze Johannes de Doper hoorden uitroepen: 'Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen' (Matth. 3:2). Ook de Heere Jezus Zelf gebruikte deze woorden bij het begin van Zijn openbare bediening (Matth. 4:17). De evangelist Markus vertelt dat de Heere in Galiléa het Evangelie van het Koninkrijk van God predikte en zei: 'De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabij gekomen; bekeer u en geloof in het Evangelie' (Mark. 1:14).

Al eerder had de troon van de HEERE in Jeruzalem gestaan, toen Salomo, het type van de Vredekonink, over het nog ongedeelde volk heerste (1 Kron. 28:5; 29:23). Maar het volk had zich steeds verder van de HEERE hun God verwijderd, totdat Hij hen in gevangenschap voerde. Al eerder hadden de profeten het volk steeds weer opgeroepen tot bekering. Deze oproepen waren dan

wel, dan niet aan dovemansoren gericht. God had er echter geen twijfel over laten bestaan dat er eens een volledige bekering zou komen, voordat Zijn vrederijk gesticht kon worden. Hij had het volk hierover niet in het onzekere gelaten dat deze bekering alleen door zware oordelen tot stand zou komen. Het dan opkomende Koninkrijk zou in de eerste plaats aan het volk Israël gegeven worden, maar zoals we in de profetieën van de profeet Daniël – en ook op andere plaatsen, zie Jesaja 49:6 – zien, zou het bovendien de hele aarde omvatten (zie Ps. 2 en Ps. 8).

In de loop van de tijd had zich echter bij de Joden een puur menselijke, aardse voorstelling van dit Koninkrijk van God ontwikkeld. De sinds de terugkeer uit de gevangenschap bijna voortdurend onderdrukte Joden hoopten over het algemeen dat door middel van dit Koninkrijk een verbetering van hun lot zou optreden. Ze zagen over het hoofd dat daarvoor ook een innerlijke vernieuwing van de mensen nodig was, hoewel deze in de profetische aankondigingen van het Koninkrijk net zo duidelijk beschreven was als de vernieuwing van de uiterlijke omstandigheden (Ezech. 36 en 37).

Zo werd des te duidelijker dat met de aankondiging van het komende Koninkrijk door Johannes de Doper, door de Heere Zelf en Zijn discipelen (Matth. 10:7) ook de oproep tot bekering (= inkeer) noodzakelijk was. De Joden waren dan wel de 'zonen van het Koninkrijk' (Matth. 8:12), omdat dit volk de ontvanger van de Goddelijke beloften was, maar zonder de bekering en het geloof in het Evangelie van het Koninkrijk kon ook de uiterlijke vernieuwing niet zichtbaar worden. Deze gedachte uit ook Petrus in Handelingen 3:19.

Volgens Markus 1:14 is deze boodschap het 'het Evangelie van het Koninkrijk van God'. Het Koninkrijk van God was in de Persoon van de Heere Jezus bij hen gekomen (Matth. 12:28; Luk. 11:20; 17:21). Hij was immers de beloofde Koning! Om aan dit

Koninkrijk deel te kunnen krijgen, was het nodig om zich te bekeren en in het Evangelie te geloven. Het Koninkrijk van God is uitgerust met de morele eigenschappen van God. Om die reden kon het onmogelijk bij zondige mensen, die zichzelf niet veroordeeld hadden, gevestigd worden. Het Koninkrijk had bekering en het geloof in de goede boodschap nodig, die aan de trouw gebleven mensen iets aankondigde waarop al lang gehoopt werd.

Zodoende riep de Heere in Galiléa op tot bekering (Matth. 4:17, 23). Aan Zijn discipelen liet Hij zien dat het nodig is om te worden als een kind om het Koninkrijk binnen te kunnen gaan (Matth. 18:3). Hij waarschuwde iedereen voor het gevaar van een nietszeggende, krachteloze belijdenis, want dat kon niet voldoende zijn om in het Koninkrijk der hemelen binnen te gaan (Matth. 5:20; Luk. 14:25-29) en aan een zekere Nicodémus maakte Hij de noodzaak van het opnieuw geboren worden duidelijk (Joh. 3:3,5).

Geestelijke blindheid is één van de vormen van de natuurlijke staat van de mens voor God. Daarom kon niemand het Koninkrijk van God zien, laat staan erbinnen gaan, wanneer hij niet opnieuw, dat wil zeggen op een volstrekt nieuwe manier, 'geboren' was. Vanuit Joods standpunt beschouwd was Nicodémus onberispelijk. Maar ook hij had de nieuwe natuur nodig, die hij alleen door een nieuwe geboorte ontvangen kon, om het Koninkrijk van God te kunnen zien. Al in het Oude Testament had de profeet Ezechiël gezegd dat alleen door een innerlijke verandering het volk Israël opnieuw aanspraak op zijn voorrechten – maar nu onder nieuwe voorwaarden – kon maken.

In hoofdstuk 36:24-27 lezen we: 'Ik zal u uit de heidenvolken halen en u uit alle landen bijeenbrengen. Dan zal Ik u naar uw land brengen. Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt'.

Hier wordt dus al gezegd dat God aan het begin van het duizendjarige rijk 'rein water' op Zijn volk sprenkelen zou, hun een 'nieuw hart' en een 'nieuwe geest' en ten slotte 'Zijn Geest' in hun binnenste zou geven. Daardoor werd hun innerlijk dusdanig gereinigd dat ze door God gezegend zouden kunnen worden. Dat had Nicodémus kunnen weten. De Heere vroeg daarom ook verbaasd: 'Bent u de leraar van Israël en weet u dit niet?' (Joh. 3:10).

Hij herinnerde hem eraan dat dit aardse zaken waren: aards omdat ze voorwaarde zijn om het Koninkrijk van God op aarde te zien en er binnen te kunnen gaan. De Heere borduurde dus voort op deze profetie van Ezechiël en verklaarde en verdiepte

de daarin vervatte waarheid. Het opnieuw geboren worden is de noodzakelijke voorwaarde voor elk mens die het Koninkrijk wil binnengaan. De Geest is daarbij Degene Die actief handelt en het water (Gods Woord) het reinigende middel. Ook voor het vrederijk dat Nicodémus immers verwachtte, was er geen andere toegang.

Zoals we hebben gezien, waren dergelijke gedachtegangen de meesten van hen die het Koninkrijk verwachtten, vreemd geworden. Ze hoopten alleen op de machtige regering van de Messias. Ook de magiërs uit het oosten dachten zo (Matth. 2:2) en hetzelfde is op te maken uit de woorden van Johannes, toen deze teleurgesteld vanuit de gevangenis de vraag aan de Heere liet stellen: 'Bent U Degene Die komen zou, of moeten wij een ander verwachten?' (Matth. 11:3). Zelfs de discipelen konden zich maar moeizaam van dit denkbeeld losmaken, want op een andere manier zijn immers de woorden van de Emmaüsgangers niet te begrijpen: 'En wij hoopten, dat Hij Degene was Die Israël verlossen zou' (Luk. 24:21), of de vraag van de discipelen in vers 6 van Handelingen 1: 'Heere, zult U in deze tijd het Koninkrijk voor Israël weer oprichten?'

Hieruit mogen wij echter in geen geval afleiden dat het de discipelen ontbrak aan geloof in de Heere Jezus. Nathanaël had als het ware plaatsvervangend voor het overblijfsel al aan het begin van de openbare bediening van de Heere Jezus uitgeroepen: 'Rabbi, U bent de Zoon van God, U bent de Koning van Israël' (Joh. 1:50). De discipelen hadden zowel hun schuld beleden (zie Luk. 5:8) als Hem als de Gezalfde, de Koning van Israël erkend. Maar met de gedachte aan een lijdende Messias konden en wilden ze tijdens het leven van de Heere op aarde niet omgaan. Herhaaldelijk had Hij hen duidelijk gewezen op Zijn komende lijden en sterven (bijv. Matth. 16:22; 17:23; 20:17; 26:2).

Maar hoe was de reactie? Bij de eerste keer zei Petrus verontwaardigd: '[God] zij U genadig, Heere, dit zal U geenszins geschieden'! In het tweede fragment wordt alleen gezegd: 'En zij werden zeer bedroefd' en bij de derde keer komt direct erna de moeder van Johannes en Jakobus naar Hem toe en vraagt zij Hem of haar zonen in Zijn Koninkrijk aan Zijn rechter- en linkerhand mogen zitten!

Lukas zegt helder en duidelijk: 'En zij verstonden geen van deze dingen en dit woord was voor hen verborgen en zij begrepen niet wat gezegd werd' (Luk. 18:34)!

Behalve deze heldere taal over Zijn lijden en sterven had de Heere hun ook nog veel andere mededelingen over het Koninkrijk gedaan, waar de discipelen naar hadden moeten luisteren. Dat wordt opnieuw duidelijk in het Evangelie naar Mattheüs, dat de verbinding vormt tussen het Oude en het Nieuwe Testament.

De Heere Jezus wordt hier als de Messias, de Koning van Israël, geïntroduceerd. Reeds in Zijn geslachtsregister wordt vermeld dat Hij de Zoon van David is. In hoofdstuk 2 kwamen de wijzen uit het oosten om de pasgeboren Koning van de Joden hulde te brengen. Johannes de Doper, de heraut van de koning, trad op en riep: 'Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen' (Matth. 3:2) en dezelfde woorden gebruikte de Heere Zelf, toen Hij begon te prediken.

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

Al deze levenswoorden

Handelingen 5

De opdracht van God die de engel aan de apostelen overbrengt, is kort maar veelomvattend: 'Ga heen, en ga staan in de tempel en spreek tot het volk al deze levenswoorden' (Hand. 5:20). Hier wordt duidelijk waarom God bij deze gelegenheid Zijn macht zo zichtbaar demonstreerde (Hij had de apostelen op minder opvallende wijze kunnen bevrijden als het Hem alleen daarom te doen was). Ze moeten namelijk voor iedereen zichtbaar in de tempel gaan staan en moeten voor iedereen zichtbaar een bekend teken van Gods macht vormen. God wilde aantonen dat Hij met deze mensen was en dat gesloten en bewaakte gevangenissen voor Hem geen belemmering zijn. Daar stonden ze dan weer, deze mannen, die de dag daarvoor met geweld gehinderd werden hun getuigenis af te leggen!

Dat is de ene kant. Maar nauw daarmee verbonden is de tweede: God is een Heiland-God en Hij wil dat de Boodschap van Zijn genade in Christus Jezus, alle inspanningen van de vijand om daar een stokje voor te steken ten spijt, vrij en onverkort verkondigd wordt.

Dit is een gedachte die ook voor ons vandaag aanleiding moet zijn om van harte zorg te dragen voor de verbreiding van het kostbare Evangelie. God komt vandaag nauwelijks nog door zichtbare, waarneembare wonderen voor Zijn dienstknechten op. Hoeveel van hen zijn sindsdien niet in de gevangenis geworpen, gepijnigd, gemarteld, terechtgesteld, verbrand, zonder dat een engel van God vanuit de hemel neerdaalde en voor bevrijding zorgde!

Aan het voornemen van God is echter niets veranderd. Zijn Woord moet en zal zijn loop hebben en verheerlijkt worden (2 Thess.

3:1). Daarom mogen we worstelen en smeken en ervoor werken. Hij zal ons daarin alle bijstand schenken, zij het op een niet zo duidelijk zichtbare manier als in die begindagen.

‘Al deze levenswoorden’ – een formulering die het waard is om over na te denken! De uitspraken van God dragen de kiem van het leven, eeuwig leven in zich. Zich daarvan bewust te zijn, is juist voor de verkondiger van de goede Boodschap van het grootste belang. ‘U hebt woorden van eeuwig leven’, had eens Petrus beleden (Joh. 6:68). Maar deze woorden moeten juist ook uitgesproken, naar de mensen toe gebracht worden, opdat ze Goddelijk leven in hun ziel wekken kunnen. Er is echter, zoals we ons nog herinneren, geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God (Rom. 10:14-17). Het zaad van de wedergeboorte is het Woord van God, dit Woord alleen (Jak. 1:18; 1 Petr. 1:23). Wat heeft de Heere Jezus, de ware ‘Zaaier’ en ons grote Voorbeeld, in de harten gezaaid toen Hij op aarde tegen verlorenen sprak? **Het Woord van God**, ‘het zaad is het Woord van God’ (Matth. 13:3 e.v.; Luk. 8:11) ‘en Hij sprak het Woord tot hen’ (Mark. 2:2).

Laten wij ook dit ‘zaad’ gebruiken en al deze levenswoorden spreken! Het moeten ‘al’ de woorden zijn, opdat niet de ene of de andere kant buiten beschouwing gelaten wordt. Zo mag ook het woord dat oproept tot bekering, niet ontbreken, ‘de bekering ten leven’ (Hand. 11:18). En laten we eraan vasthouden dat deze woorden spreken inderdaad *spreken* betekent en bepaald niet *spelen*. Spelen, voorstellingen en muzikale voordrachten met een Bijbelse achtergrond zijn niet het onvervalste Woord van God, zijn ook niet Zijn weg tot behoud voor zondige mensen. Immers, waar vinden we in de Schrift dat de Heere Jezus of Zijn apostelen, of welke andere dienstknechten van God ook, met Christelijke muziekevenementen voor de mensen optraden of zelfs toneelstukken voor hen opvoerden om hun op deze wijze

het Evangelie te brengen? Het heilige Woord van God *spelen* in plaats het in de kracht van de Heilige Geest *verkondigen*, betekent een ernstig afwijken van de weg van de waarheid.

Waarom neigen wij ertoe het desondanks te doen – al ware het dat we het slechts als een aanzet zien? Omdat we **de eenvoud tegenover de Christus van God** verloren zijn en ons verregaand aan de smaak van de natuurlijke mens – om het maar ronduit te zeggen: omdat we ons aan de Christelijke wereld aangepast hebben.

Natuurlijk moeten we niet uiterst grof en lomp op de mensen afstappen. In tegendeel juist! Paulus was, om zo veel mogelijk mensen te winnen, voor de Joden geworden als een Jood, voor de zwakken een zwakke (1 Kor. 9:19 e.v.). Hij stelde zich – en dat willen deze woorden zeggen – op zijn luisteraar(s) in, ontmoette de verschillende mensen op hun eigen grond, hield rekening met hun bezwaren en hun manier van denken en hun gevoelens. Maar op geen enkele manier wendde hij zich tot het religieuze vlees van zijn toehoorders. Nooit verloor hij het doel en Gods weg uit het oog en altijd waakte hij ervoor dat door menselijke franje het kruis van Christus zijn inhoud zou verliezen.

En wat gebod hij aan het eind van zijn leven, in zijn laatste dagen en met moeilijke tijden voor de boeg, zijn geliefde zoon Timotheüs? Raadde hij hem aan om nieuwe, werkzaamere methoden voor de verbreiding van het Evangelie te bedenken, omdat de mensen nu eenmaal de oren voor de waarheid sluiten en zich tot verzinselen

zouden wenden? Duizendmaal nee! Ernstig betuigt hij hem: 'Ik betuig voor God en voor Christus Jezus, Die levenden en doden zal oordelen ...: *predik het Woord*' (2 Tim. 4:1-2). Wat eenvoudig, wat mooi, maar ook wat een enorme troost voor ons en onze dagen!

Daarom, geliefde vrienden, laten we – zowel wat de inhoud van de prediking als de manier van verkondiging betreft – naar het begin terugkeren! Laten we niet op moderne menselijke methoden ten aanzien van het aanbieden van het Woord vertrouwen, maar op de macht van Gods Woord zelf! Dit Woord richt zich in de eerste plaats op het geweten van de mens. Alleen een door de ploegschaar van het Goddelijke Woord wakker geschud geweten is bereid en in staat om het zaad van de wedergeboorte op te nemen. Menselijke surrogaatoplossingen van het hierboven genoemde soort daarentegen spreken veel eerder de zinnen van de mens, zijn gevoelens, zijn intellect aan dan zijn geweten en dat leidt in de verkeerde richting.

Paulus vermeed zorgvuldig alles wat zijn toehoorders van het eigenlijke voorwerp van zijn verkondiging – van 'Jezus Christus, en Die gekruisigd' – zou hebben kunnen afleiden. Ook 'uitnemendheid van woorden' en menselijke 'wijsheid' richten zich zoals de andere dingen op het vlees van de mens. Daarom probeerde hij eenvoudige taal te spreken: 'en mijn woord en mijn prediking bestond niet in overredende woorden van wijsheid, maar in be-toon van de Geest en van kracht; opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid van mensen, maar in de kracht van God' (1 Kor. 2:1-5). **Ja, het is alleen Gods kracht die in het hart geloof en leven wekken kan.** Als middel bedient de Heilige Geest Zich echter altijd van het geschreven Woord van God. Laat ons daarop vertrouwen en op de kracht van de Heilige Geest!

Ook vandaag wordt niemand op een andere manier wedergeboren dan slechts 'uit water en Geest' (Joh. 3:5). Dat het water

een beeld van het Woord van God is in Zijn reinigende kracht onder de invloed van Gods Geest, zal de meesten van ons niet onbekend zijn. Zeker mogen we vindingrijk zijn in hoe we de belangstelling van de mensen wekken en hun hart bereiken kunnen. Liefde maakt vindingrijk.

Een mooi voorbeeld daarvan geeft Paulus ons op de Areópagus in Athéne (Hand. 17:22 e.v.). Maar wat we dan tot de mensen spreken, moet zijn 'als uitspraken van God' (1 Petr. 4:11). Laten we net als de apostel Paulus doen en 'de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus' betuigen (Hand. 20:21) – in het openbaar en in de huizen! Dat zijn dan de 'levenswoorden' die verloren zondaars zo nodig hebben.

Chr. Briem

De regenboog van Gods genade

'Het zal gebeuren, als Ik wolken boven de aarde breng, dat de regenboog in de wolken gezien zal worden' (Gen. 9:14).

In deze genadetijd staat er altijd een regenboog aan de hemel. Soms zijn we zo in beslag genomen door de wolken dat we hun hemelse begeleidingsverschijnsel niet opmerken – maar dat is er wel! Stralend en lieflijk strekt het zich uit van de hemel naar de aarde. De regenboog in de wolken verklaart Gods trouw aan Zijn belofte. Wij kijken naar de wolken; God kijkt naar de regenboog. Die vertelt van Zijn onveranderlijke trouw en genade. Dit is de bodem waarop wij voor God staan.

'Ik breng wolken... Ik geef Mijn regenboog'. Wij mogen deze twee niet scheiden en het een niet los zien van het ander. Het is goed voor ons om eraan herinnerd te worden dat wij slechts geschikt

zijn voor het oordeel; het is ook goed om eraan herinnerd te worden wat God is, want anders zou de ziel overweldigd worden door wanhoop. Laten wij kijken naar datgene waar God naar kijkt. Dit is de manier om Gods gedachten te leren kennen. Ondanks de wolken is God vóór ons. Hij heeft ons in genade aangenomen ondanks dat Hij alles van ons wist, zelfs toen er niets in ons was wat Hem aantrok.

In alle oefeningen van de weg wil God dat wij de regenboog in de wolken zien. Denk hieraan tijdens de beproeving die u nu doormaakt, in datgene wat u het meest verdriet doet. Is het een beproeving in de gemeente, in uw werk, in uw gezin, of in uzelf? Probeer Zijn regenboog te zien. Het zal u in de juiste verhouding brengen tot God en uw pelgrimsweg bemoedigen. De wolken kunnen donker en dreigend zijn, maar er ligt een schoonheid in die door Zijn eigen hand geschilderd is en die u vertelt wat Hij voor u is en wat u bent voor Hem. Onthoud: of u de regenboog nu ziet of niet, hij is er altijd.

Onze hele ervaring in de woestijn is bedoeld dat wij zouden leren wat wij zijn en wat God is. Het natuurlijk hart is altijd geneigd om trots en onafhankelijk te worden. God kent onze harten, laat ons onszelf zien, corrigeert ons en dat allemaal tot ons welzijn. Laten we Zijn woord nooit vergeten: 'Als deze boog in de wolken is, zal Ik hem zien' (Gen. 9:16).

H.C. Anstey

Het bloed, de dood en het kruis van Christus

In de hele Bijbel staan het lijden van Christus en de heerlijkheden die volgen, centraal. Er is niets wat ons hart zo kan verheugen, ondanks de beproevingen en omstandigheden die we op onze weg op aarde tegenkomen. Mogen de volgende gedachten over Zijn bloed, Zijn dood en Zijn kruis onze harten verwarmen en ervoor zorgen dat ze branden voor Hem.

Het bloed van Christus

'U weet immers, dat u van uw onvruchtbare, door de vaderen overgeleverde wandel niet verlost bent door vergankelijke dingen, zilver of goud, maar door het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en onbevlekt Lam' – 1 Petrus 1:18-19.

De apostel Petrus benadrukt de grote prijs van onze verlossing. Hij vergelijkt het bloed van Christus met dingen die in de wereld van grote waarde zijn, zoals zilver en goud, en noemt ze 'vergankelijk'. Psalm 49 bevestigt dit: 'Zij vertrouwen op hun vermogen en beroemen zich op hun grote rijkdom. Niemand van hen kan zijn broeder metterdaad verlossen' (vs. 7-8). De verlossing van onze zielen is te kostbaar. Alleen God kon de losprijs betalen en heeft dat gedaan door Zijn eigen, zeer geliefde Zoon te geven. Deze vergelijkingen helpen ons om de oneindige waarde te begrijpen en te waarderen van wat Christus voor ons tot stand heeft gebracht door het storten van Zijn bloed aan het kruis. In Hebreeën lezen we: 'en zonder bloedstorting is er geen vergeving' (Hebr. 9:22). Met niets anders kon onze schuld worden betaald dan met het bloed van onze Heere Jezus Christus. Het is zoals Ellis Crum (evangelist uit de VS) schreef in zijn lied: 'Wij bezaten een schuld die we niet konden betalen; Hij betaalde de schuld die Hij niet bezat'.

We kunnen ons afvragen wat de Heere Jezus bewoog om vastberaden voort te gaan naar Jeruzalem, terwijl Hij wist wat Hem daar allemaal te wachten stond. De Heere Jezus Zelf geeft ons het antwoord: *'Zie, Ik kom om Uw wil te doen, o God'* (Hebr. 10:9). Het was Zijn vreugde om de wil van Zijn Vader te doen en het werk te volbrengen. *'Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt, die geheiligd worden'* (Hebr. 10:14). Hij verdroeg het kruis vanwege de liefde voor Zijn Vader en voor allen die hun vertrouwen op Hem stellen. *'Zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een welriekende reuk voor God'* (Ef. 5:2).

God heeft deze nederige Man van Nazareth verhoogd en Hem Heere en Christus genoemd. Nu is Hij gezeten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge en allen die verlost zijn door Zijn kostbare bloed, worden aangenomen in de Geliefde, overeenstemmend met Gods eeuwige voornemen (zie Ef. 1:3-6).

De dood van Christus

'En uiterlijk een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood van het kruis' – Filippenzen 2:8.

Wij leven in een wereld waar de dood heerst als koning van de angst. In de kranten staan lijsten met overlijdensberichten en het maakt niet uit waarheen je ook reist, je zult altijd kerkhoven tegenkomen. Niemand kan hieraan ontsnappen. Ongehoorzaamheid heeft ons de straf van dood en het oordeel gebracht en die straf blijft bestaan omdat ongeloof bewust Gods oplossing weigert. *'En zoals het de mensen beschikt is éénmaal te sterven en daarna het oordeel'* (Hebr. 9:27).

Wat houdt dan die oplossing in? Het is de genade van God die ons redding heeft gebracht en verschenen is aan alle mensen

(zie Titus 2:11). De wet die door Mozes gegeven werd, hield in dat er iets gebracht moest worden wat door God aangenomen kon worden. Wij zijn echter hulpeloos, zonder kracht en hebben niets goeds te brengen voor een heilige God. Gods oplossing werd gevonden in Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus, Hij heeft Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood.

Deze woorden vereisen onze zorgvuldige aandacht. 'Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens de velen tot zondaars gesteld zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene de velen tot rechtvaardigen gesteld worden' (Rom. 5:19). De dood kwam over ons allen door de ongehoorzaamheid van één mens, Adam. **Maar de Heere uit de hemel, de zondeloze Mens, kwam naar deze aarde in gehoorzaamheid, om Gods wil te doen, ook al hield dat de dood in – de dood aan het kruis.** Daar droeg Hij in Zijn eigen lichaam de straf voor de zonde, die wij verdiend hadden. Christus' gehoorzaamheid bracht Hem naar deze aarde, waar zonde en ongehoorzaamheid ons gevangenhielden.

Dat is genade! Dat is de soevereine genade die door Jezus Christus tot ons kwam – Degene Die in de schoot van de Vader is (Joh. 1:18). Hij kwam naar deze aarde om te sterven, opdat wij door Zijn sterven in zouden gaan in de vreugde van de hemel. 'Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij terwijl Hij rijk was, ter wille van u arm is geworden, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden' (2 Kor. 8:9).

Het kruis van Christus

'Maar van mij zij het verre te roemen dan alleen in het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie voor mij de wereld gekruisigd is, en ik voor de wereld' – Galaten 6:14.

In het begin van de Galatenbrief stelt de apostel Paulus vast dat het Evangelie dat hij verkondigt, niet van een mens ontvangen of geleerd is, maar verkregen is door de openbaring van Jezus

Christus, Die Zichzelf gaf voor onze zonden om ons te verlossen uit onze tegenwoordige boze eeuw (Gal. 1:4,12). Door dit Evangelie zijn wij geroepen en apart gezet van de grondbeginselen en praktijken van deze wereld.

De kruisdood is een extreem pijnlijke en wrede methode om de doodstraf uit te voeren. Het werd door de Romeinen gebruikt, niet voor burgers, maar alleen voor hen die beschouwd werden als uitschot van de samenleving of zware criminelen. De heersers van deze wereld kruisigden de Heere der heerlijkheden, ze nagelden Hem aan het kruis. Pilatus liet boven het kruis schrijven: 'JEZUS DE NAZARENER, DE KONING VAN DE JODEN' (Joh. 19:19), terwijl Herodes en zijn soldaten Hem op de meest wrede en vernederende manier behandelden. Er staat geschreven: 'Vervloekt is ieder die aan het hout hangt' (Gal. 3:13). De Heere Jezus onderging geheel vrijwillig deze behandeling – Hij Die de Schepper en Verlosser is.

Niets kan vergeleken worden met het kruis van Christus. Het heeft de diepte van Zijn liefde laten zien en het ware karakter van deze wereld blootgelegd, in al haar haat tegen Christus en hen die Hem toebehoren. Paulus identificeert zich met Hem als 'met Christus gekruisigd' (Gal. 2:20). De wereld vond niets aantrekkelijks in Christus of in Paulus en Paulus vond niets van waarde in deze wereld. Hoe is dat bij ons?

Jacob Redekop

Barnabas

'En Jozef, door de apostelen ook Barnabas genoemd (wat vertaald is: zoon van de vertroosting), een Leviet, een Cypriër van geboorte, die een akker bezat, verkocht die en bracht het geld en legde het aan de voeten van de apostelen' (Hand. 4:36-37).

Barnabas was een van de discipelen in wie de Geest van God een echt werk had gedaan. In Handelingen 11:24 vinden we het getuigenis van deze betrouwbare discipel. Hij was een man van geloof. Een van de voorwaarden voor een leven dat Christus verheerlijkt, is dat wij onze prioriteiten juist stellen. Deze man kon – door de genade van God en in de kracht van de Heilige Geest – zichzelf losmaken van de zaken van het leven. Hij verkocht zijn akker en legde de opbrengst ervan aan de voeten van de apostelen, zodat zij erover konden beschikken.

Het is beslist niet het onderwijs van het Woord van God dat wij hetzelfde moeten doen. Maar het principe van dit voorval is bijzonder gezegend als het wordt beoefend in het leven van de gelovige. Vaak zijn het niet alleen onze bezittingen, maar ook ons gezin, onze verantwoordelijkheid in de gemeente en zelfs onze dienst voor de Heere, die ons zozeer bezighouden dat de Heere Zelf uit ons leven wordt verdreven.

Het is Gods bedoeling dat Hij de eerste plaats inneemt in alle dingen! Maar hoe vaak geven we de Heere pas de tweede plaats! Barnabas beseftte deze waarheid. Laten we vandaag het voorbeeld van Barnabas volgen en alles wat wij hebben en zijn, in de hand van de Heere Jezus leggen. Wanneer wij Hem de eerste plaats geven, krijgen alle andere plichten en verantwoordelijkheden vanzelf de plaats die ze toekomt en zullen we onze taken uit kunnen voeren tot eer en heerlijkheid van de Heere Jezus Christus.

Klaas Rot

Wat zoekt u?

'Waarom zoekt u de Levende onder de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgestaan' (Luk. 24:5-6).

'Door Hem gelooft u in God, Die Hem opgewekt heeft uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft' (1 Petr. 1:21).

Na het lezen in de Bijbel over de kruisiging van de Heere Jezus komen we, God zij dank, bij een compleet nieuwe en gezegende realiteit: **Hij is opgestaan!** Dat is inderdaad een nieuw begin. Dit is het tweede deel van ons verhaal. God geve dat we dit allemaal goed begrijpen!

De dood van Christus heeft het eerste deel van de geschiedenis afgesloten en daarmee alles wat we ooit waren. Het eerste deel is het verslag van alles wat we waren als kinderen van Adam: onze zonden en onze ellende, onze schuld en onze schaamte vulden als het ware de bladzijden. Het is een droevig en ernstig verslag van de mens zoals hij verloren en schuldig is voor God. Het is het verslag van een nacht van duisternis, die door geen enkele ster kan worden verlicht. Het zijn vervuilde bladzijden, van begin tot eind.

Het tweede deel, dat begint met Zijn opstanding, is vol van wat Hij is. Het gaat over de heerlijkheid van Zijn Persoon, over Zijn volbrachte werk, over alles wat Hij is in de volmaaktheid van Zijn overwinning. Waren we maar beter bekend met dit sublieme, wonderbaarlijke verslag van Zijn heerlijkheden, van Hem als de tweede Mens en de laatste Adam! Hier hebben we Gods grote openbare manifestatie van Zijn absolute tevredenheid met het werk van onze Heere Jezus Christus.

Daarom is het zo waar en gepast om over de opstanding te spreken als de fundamentele waarheid van het Evangelie. Daarin hebben we de publieke bevestiging van de volmaaktheid en effectiviteit van het verzoenende werk van onze Heere Jezus Christus. Het is waar dat de Zijnen hun Heere in Zijn dood gedenken, maar tegelijkertijd is het een feit dat de Opgestane wordt verheerlijkt. Hij Die aan het kruis en in het graf was, is nu in heerlijkheid. Op dit moment, God zij dank, is er een levende en verheerlijkte Christus. Hij is levend uit de dood gekomen en zit op de troon van de Vader. Dat de Heere ons in Zijn genade het immense belang van deze waarheid laat inzien en dat Hij ons ervoor behoedt om daarvan af te wijken.

Walter T. Turpin

Hierin is de liefde

'Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon gezonden heeft als Zoen-offer voor onze zonden' (1 Joh. 4:10).

Hoe meer ik naar deze liefde kijk, hoe meer ik de volmaaktheid ervan zie. Er is gezegd: 'Voor de goede heeft misschien iemand nog wel de moed te sterven'. Maar toen er nog geen greintje goed in ons was, bewees God Zijn liefde aan ons. **Het was pure genade die ons getoond werd in het kruis.** Wij waren slechts zondaars en niets dan zondaars, toen Christus stierf om ons te redden.

Ik kan nooit begrijpen wat Gods liefde werkelijk is, totdat ik kan zeggen: ik ben een zondaar. Als u niet weet wat Gods liefde is, komt dat doordat u niet die grote waarheid geleerd hebt dat u niets dan een zondaar bent. Wat is het dat God ons gegeven

heeft? Datgene wat Hem het meest na aan het hart lag, het kostbaarste wat Hij kon schenken, Zijn eigen geliefde en eniggeboren Zoon. Deze liefde kan niet gemeten worden; ze kan niet op de juiste waarde geschat worden. Wat Hem het kostbaarst was, was de Zoon van Zijn schoot en Hem gaf Hij. Er zijn geen grenzen aan Zijn liefde. **Hij heeft mij Christus gegeven en er is geen einde aan wat ik in Hem bezit.** Als de Zoon van God gegeven voor mijn zonden gaat Hij deze diepten in en brengt Hij leven voort. Hoe kan ik weten dat God van mij houdt? Door te kijken naar het volmaakte Voorwerp van Zijn liefde en dat geeft mij rust. Waarom? Omdat ik in Hem zie hoe wonderbaarlijk de liefde is die Zijn Zoon naar deze aarde zond om mij eeuwig leven te geven en de verzoening te zijn voor mijn zonden.

Als ik geen rust heb, wil ik een dieper besef van de zonde hebben. **Ik moet leren wat zonde is bij het kruis** en dan zal ik de liefde zien die daarvoor voldaan en geleden heeft en zo krijgt mijn ziel rust. Christus' liefde was niet de theorie van iemand die komt en slechts vertelt wat Gods liefde is, maar de praktische vertoning van Hem. Hij toont ons God in al de verscheidenheid van Zijn onvoorwaardelijke en onmetelijke liefde.

J.N. Darby

Jezelf rechtvaardigen

'Wie van deze drie denkt u, dat de naaste geweest is van hem die in handen van de rovers was gevallen? En hij [de wetgeleerde] zei: Hij die hem barmhartigheid heeft bewezen' (Luk. 10:36-37).

Als wij onszelf willen rechtvaardigen door de wet, moeten wij de wet terugbrengen tot ons eigen vermogen. Dus om zichzelf te rechtvaardigen wat betreft het liefhebben van de naaste als

zichzelf, stelt de wetgeleerde de Heere Jezus nog een vraag: 'Wie is mijn naaste?' De Heere antwoordt met de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan en de overvallen reiziger. In die gelijkenis was de Heere Jezus gedwongen om Zijn eigen leven te schilderen, aangezien dat de enige complete illustratie is van gedrag waaruit naastenliefde blijkt. Nergens anders dan alleen in het volmaakte leven van de Heere Jezus zien we de grenzen van naastenliefde.

Waarom wordt de gezegende Heere van de heerlijkheid afgebeeld als een Samaritaan? Omdat Hij een vreemdeling was, een vreemdeling die van de hemel was neergedaald om op aarde naastenliefde te tonen. Hoe deed Hij dat? Ten eerste, de Samaritaan kwam bij de overvallen reiziger. Heeft de Heere dat ook niet met ons gedaan? Toen hij 'hem zag, werd hij met ontferming bewogen' (vs. 33). Wat is de bron van alle verlossing die wij in Hem hebben gevonden? Was er iets in ons wat die verlossing opwekte of veroorzaakte? Nee! Iets in Hem bewerkte haar. Vol ontferming verzorgde de Samaritaan de wonden van de halfdode reiziger. Hij bleek precies die dingen bij zich te hebben die de gewonde man op de weg nodig had.

De Heere Jezus had bij Zijn komst precies wat nodig was om te voorzien in onze situatie. De Samaritaan 'zette hem op zijn eigen rijdier' (vs. 34); de Heere Jezus wisselde met ons van plaats. Hij was rijk en wij waren arm. Hij werd arm, opdat wij rijk zouden worden. Ten slotte nam de Samaritaan de financiële verplichting voor de man op zich en beloofde hij naar hem om te zien. Dat doet de Heere ook met ons.

Dat is het Evangelie en dat is naastenliefde.

J.G. Bellett

Van harte welkom!
Paas-seminar voor Bijbelstudie & evangelisatie

Uitnodiging voor iedereen van 0-99 jaar!

Thema: **Christus in Nehemia** (deel 2)

We hopen ons tijdens de studies bezig te houden met algemene lessen uit het Bijbelboek Nehemia – lessen voor ons persoonlijke leven, onze gezinnen en ons gezamenlijk als gelovigen. Maar wat is het geweldig als we ons voortdurend realiseren: ook dit boek hoort bij de ‘Schriften die van Mij getuigen’, zoals de Heere Jezus het in Johannes 5 zegt.

Onderkomen: De Kroeze Danne, Kappelhofsweg 14, Ambt Delden.

Aankomst: vrijdag 18 april tussen 16.15 en 16.45 uur (Goede Vrijdag)

Vertrek: maandag 21 april rond 14 uur (2e Paasdag)

Info en aanmelding: admin@christelijkjeugdwerk.nl

Voor programma: www.christelijkjeugdwerk.nl

We willen er nog op wijzen dat ook van jaargang 79 van dit maandblad een **ingebonden uitgave** is gemaakt. U kunt deze bestellen via onze website of door contact op te nemen met de administratie.

Regelmatig verschijnen er **nieuwe uitgaven** van goede en betrouwbare Bijbelstudieboeken op onze website.

Mocht u in uw omgeving mensen kennen die interesse hebben in dit Bijbelstudieblad of ‘**Volg Mij**’, attendeer hen op deze gratis bladen, opdat ze onze Heere en Heiland beter leren kennen en Hij erdoor groot gemaakt wordt!

Nadenkertje

Losgeld

Verlost te zijn betekent dat er losgeld betaald is.

Vaak worden bij ontvoeringen geldbedragen als tegenprestatie voor de vrijlating van gijzelaars geëist. Dergelijke losgeldten zijn ook in de geschiedenis al vaak betaald:

- 20 talenten zilver eisten piraten in de oudheid voor de Romeinse veldheer Julius Caesar;
- 6000 emmers zilver werden er in het jaar 1194 voor de Engelse koning Richard Leeuwenhart gevraagd;
- 25 ton goud en zilver eiste de Spaanse veroveraar Francisco Pizarro in het jaar 1533 voor de vrijlating van een Inca-hoofdman.

Spectaculaire losgeldeisen in de Duitse geschiedenis waren de 7 miljoen Duitse Marken voor Theo Albrecht (1971), de 21 miljoen Duitse Marken voor Richard Oetker (1976) en de 30 miljoen Duitse Marken voor Jan Philipp Reemtsma (1996).

Maar hoe ontzettend groot is de prijs die betaald werd opdat allen die naar Gods maatstaf zondaren zijn, gered kunnen worden: het waren geen vergankelijke dingen zoals zilver en goud – de prijs was ‘het kostbare bloed van Christus’. Jezus Christus Zelf is Middelaar tussen God en mensen geworden en heeft ‘Zichzelf als losgeld voor allen’ gegeven. Iedereen kan gered worden – want het losgeld is voldoende voor iedereen! Maar de Heere Jezus wist dat niet alle mensen zich los zouden maken, zich zouden laten vrijkopen, daarom zei Hij dat Hij Zijn leven geven zou ‘als losprijs voor velen’ (1 Tim. 2:5,6; Mark. 10:45).

Ook voor u heeft Jezus Christus het losgeld betaald. Het ligt aan u of u deze prijs accepteert en voor u aan laat tellen. Pas dan kunt u zeggen: ‘vrijgekocht ... met het kostbaar bloed van Christus’.